

i almindelighed, der kan påtage sig undervisning i to fag. Det vil for visse fags og visse skolars vedkommende blive uhyre vanskeligt at tilrettelægge en fag- og timeplan for lærere med et enkelt undervisningsfag, idet lærere, der ikke har muligheder for at flyttes til et andet fag, hvis der ikke bliver elever nok til det ene fag, vil kunne risikere at få for lavt et timetal.

Udvalget er dog af den opfattelse, at cand. phil.erne efter at have gennemgået en pædagogisk uddannelse bør kunne anvendes til undervisningsopgaver.

I den nævnte henvendelse fra Gymnasieskolernes Lærerforening har foreningen bl. a. henstillet, at reglerne om refusion i forbindelse med forsøgsarbejde ved private gymnasieskoler og studenterkursus tages op til revision med henblik på at skabe ensartet økonomisk grundlag for forsøgsarbejde inden for hele gymnasieskolen.

Undervisningsministeren har over for udvalget oplyst, at ministeriet vil tage under overvejelse, om der vil være mulighed for at tilvejebringe en særlig bevilling på finansloven (et rådighedsbeløb), hvoraf der efter ansøgning skulle kunne stilles midler til rådighed til delvis dækning af udgifter til forsøgsarbejde ved private gymnasieskoler og studenterkursus.

Undervisningsministeriet har haft en forhandling med repræsentanter for foreningen af private selvejende gymnasier, studenterkursus og HF-kursus om de i foreningens henvendelse fremsatte overvejelser.

Til et forslag om, at der til forsøgsarbejde ved de private skoler og kursus ydes mere end de normale 85 pct. dækning, når det drejer sig om særlig udgiftkrævende forsøg, har ministeriet udtalt, at der — hvis en sådan hjemmel til tilskud til forsøgsarbejde opnås — efter et skøn i hvert enkelt tilfælde bør kunne ydes dækning af mere end af 85 pct. af udgifterne.

Ministeriet er enig med foreningen i, at det i § 18, stk. 1, punkt 4, anvendte ordvalg „i det pågældende område“ ikke skal forstås mere snævert, end at en gymnasieskole eller et kursus kan oprettes dels på baggrund af et kostskolebehov, omfattende Danmark, Færøerne og Grønland, dels på grundlag af et lokalt behov, og dels med begrundelse i begge behov under ét.

Foreningen har i sin henvendelse fremsat bemærkninger til § 19, stk. 1, punkt 4, om adgang for det offentlige til at henvise elever til en privat gymnasieskole eller et studenterkursus, hvor der ikke er plads på de offentlige skoler. Hertil har ministeriet bemærket, at ministeriet må forbeholde sig ret til at skønne over, hvornår en sådan henvisning er nødvendig, og at man ikke kan binde sig til at foretage en sådan henvisning til private skoler, så snart elevtallet ved de offentlige skoler overstiger 24-25 elever pr. klasse.

Hvis en henvisning af en elev, der har søgt optagelse i en offentlig skole, til en privat skole finder sted, er det en forudsætning, at skolepengene betales af det offentlige, og en rimelig fordeling vil det da være, at staten betaler de 60 pct. og hjemstedamtskommunen de 40 pct. af udgifterne. Hvis eleven har en privat skole som 2. og 3. ønske og henvises til en sådan skole, er ministeriet enig med foreningen i, at det offentlige næppe bør betale skolepengene.

Undervisningsministeren har stillet nedestående ændringsforslag nr. 1-6 og 8-13, hvorom der henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller *et flertal* (udvalget med undtagelse af socialdemokratiets medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren foreslåede ændringer samt med den af mindretallet ved underændringsforslag nr. 7 foreslåede ændring, hvorom der henvises til de ledsagende bemærkninger.

Ændringsforslag.

Af undervisningsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

Nyt nummer.

1) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer: „00. I § 10, stk. 5; 2. pkt., ændres „undervisningsministeren“ til: „amtsrådet“.“